

ULOTNOŚĆ. TEATR W ARCHITEKTURZE TYMCZASOWEJ

stnienie obiektów architektury tymczasowej, a w szczególności teatru jest bardzo ważne, gdyż na przestrzeni lat widzimy, że teatr nie jest instytucją, która zamknięta jest w czterech ścianach, ale otwiera się na odbiorcę. Funkcjonowanie takich obiektów przestaje więc być widziane jako rozwiązanie zastępcze i staje się autonomicznym wydarzeniem.

Architekturę tymczasową można definiować w dwojaki sposób. Pierwszy wynika wprost z Prawa Budowlanego i określa, jak należy rozumieć obiekt. Zgodnie z tą definicją przez tymczasowy obiekt budowlany należy określić obiekt przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem¹. Analizując Prawo Budowlane dochodzimy do wniosku, że obiekt tymczasowy choć traktowany jako obiekt budowlany pełni rolę drugorzędną pod względem rangi i jest brany pod uwagę przy rozwiązaniach budżetowych lub zastępczych dla właściwej inwestycji.

Drugiego znaczenia obiektu tymczasowego należy szukać w kontekście ideowym. Po to, aby zrozumieć ten sens należy zwrócić uwagę na definicję samej architektury. Architekturę możemy określić zgodnie z definicją encyklopedyczną, jako sztukę tworzenia ładu w otoczeniu w celu dostosowania go do zaspokojenia wielorakich fizycznych, materialnych i kulturowych potrzeb ludzi przez planową przemianę naturalnego środowiska oraz budowanie form i wydzielanie przestrzeni o różnym przeznaczeniu². Warto zauważyć, że definicja pojęcia zmieniała się wraz z samą architekturą, która powinna odnosić się do przemian cywilizacyjnych i społecznych. Dzisiaj możemy stwierdzić, że to sztuka syntezy wielu różnicowanych elementów składających się na całość dzieła architektonicznego³.

Wprawdzie architektura tymczasowa jest z założenia nietrwała i zaistnieje w przestrzeni przez określony okres nie powinna ona jednak pełnić marginalnej roli, a nawet jest właściwą reakcją na zmieniające się czasy i przemiany, jakie zachodzą w społeczeństwie. Taką interpretację autor przyjmie w pracy jako podstawę do dalszych badań dokonując charakteryzacji obiektów oraz prezentując wybrane realizacje związane z funkcją teatralną.

Robert Kronenburg, architekt i profesor Wydziału Architektury na Uniwersytecie w Liverpoolu, autor wielu publikacji poświęconych tematyce architektury tymczasowej w swoich badaniach skupia się na analizie obiektów przez sposób ich transportu. Zauważa, że istotą architektury tymczasowej jest aspekt przenoszenia i to w nim widzi jej właściwości, a nie w „tymczasowości” samej w sobie. Szybki czas

mgr inż. Marcin Gierbienis, Politechnika Krakowska

¹ Prawo budowlane – ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U. 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.), art. 3 pkt 5

² Źródło internetowe: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/architektura;3870803.html> (dostęp 23.10.2018 r.)

³ T. Barucki, 2009. Architekci polscy o architekturze 1909-2009. Warszawa

montażu często ma decydujący wpływ na wybór projektu przez inwestora, a konstrukcja stanowi potencjał dla projektanta, który może szukać współczesnych i oryginalnych rozwiązań oraz jest okazją do wykorzystania nowych materiałów. Aspekty konstrukcyjne i transportowe są istotnym czynnikiem szczególnie przy realizacji obiektów teatralnych, których założeniem jest możliwość ich przenoszenia i rozstawiania w zmieniających się lokalizacjach.

Biorąc pod uwagę kryteria transportowo-techniczne można podzielić obiekty tymczasowe na mobilne, przenośne, demontowalne i typu pop-up.

Najszerszą grupę stanowią obiekty mobilne, których głównym atutem musi być wygoda w przemieszczaniu. Ich istnienie nie kończy się zwykle na jednym miejscu, więc dużego znaczenia nie ma ich pełna rozbiórka, a większe zyskuje sposób transportu. Na przestrzeni lat pojęcie obiektów mobilnych stało się na tyle szerokie, że można je rozważać, jako osobny trend. Są to m.in. obiekty, które mają elementy jezdne. Granica pomiędzy obiektem architektonicznym a maszyną jest zatarta. Drugą grupę tworzą obiekty przenośne, rozumiane przez pryzmat transportu w częściach. W tym przypadku duże znaczenie ma obok wygody w transporcie, prostota montażu i demontażu elementów konstrukcji. Trzecia grupa to obiekty demontowalne, które traktowane są jako najbardziej elastyczne i kompaktowe⁴. Analizując ostatnie tendencje towarzyszące architekturze tymczasowej autor uważa, że należy zdefiniować czwartą grupę, którą określa jako obiekty typu pop-up. Nazwa pochodzi od pojęcia pop-up, czyli funkcji stron www, powodującej w przeglądarce internetowej automatyczne uruchamianie nowego okna. Analogicznie rozumiany jest obiekt, który w założeniu ma równie szybko się pojawić, stąd główny wysiłek projektanta włożony jest w przemyślaną konstrukcję, często z wykorzystaniem elementów zaawansowanych technologicznie np. pneumatycznych lub nowych materiałów, które są lekkie i elastyczne w obróbce. Tego typu obiekty najczęściej towarzyszą wydarzeniom kulturalnym, same z reguły będąc elementem instalacji artystycznej.

Inną cechą, której należy poszukiwać we współczesnej architekturze tymczasowej jest jej elastyczność. Oryginalne angielskie „flexible” często używane jest w literaturze przedmiotu zamiennie z wymienionymi hasłami mobilności i tymczasowości. Elastyczność sama w sobie wynika ze zmian w funkcjonowaniu społeczeństw, jakie nastąpiły pod koniec XX wieku i jest aktualnie jednym z pryncypiów projektowania. Elastyczność w ujęciu architektonicznym można określić jako podatność na zmiany. Skoro zmienia się charakter naszej pracy, sposób naszego życia, spożywania posiłków, innych codziennych czynności, to również architektura – w coraz większym stopniu odbierana w sposób konsumpcyjny – powinna móc ulegać przekształceniom. Przedmioty podstawowego użytku zużywają się szybciej i łatwiej jednak je wymienić na nowe niż budynki⁵. Na tym polu wartością architektury jest elastyczność nie tylko na poziomie funkcji, ale również przekształceń formy budynku. Taka zdolność może być widoczna właśnie w architekturze tymczasowej, powstałej potrzebą chwili. Dla obiektów teatralnych elastyczność ma dodatkowe znaczenie, gdyż umożliwia realizację wydarzeń, które nie mogłyby zaistnieć w klasycznym budynku lub z wykorzystaniem bardziej zindywidualizowanych rozwiązań.

⁴ R. Kronenburg, 2013. *Architecture in Motion: The history and development of portable building*. Routledge, Londyn, s. 7-8

⁵ W. Gilewicz, 2009. *Poza Użytecznością*. Czasopismo Techniczne, Architektura, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków s. 269

Najlichnieszą grupę realizacji obiektów tymczasowych tworzą te, które przygotowywane zostały jako budynki zastępcze dla głównej siedziby teatralnej. Jedną z najpopularniejszych była przygotowana przez biuro projektowe Haworth Tompkins koncepcja obiektu The Shed, która promowała nie tylko teatr, ale ideę architektury tymczasowej, samej w sobie (rys. 1). Realizacja tymczasowego projektu dla londyńskiego Teatru Narodowego The Dorfman Theater wynikała z potrzeby stworzenia miejsca, umożliwiającego funkcjonowanie obiektu na okres jego przebudowy. Nowa budowla zrealizowana na styku z budynkiem Teatru okazała się dużym sukcesem, przyciągając uwagę przechodniów, mediów branżowych i była wielokrotnie nagradzana (m.in. RIBA Award), stając się jednym z wyrazistych przykładów wysokiej jakości architektury, która w założeniu nie jest trwała. Obiekt stał się tak popularny, że przyciągnął nową publiczność i zainicjował zmiany w całej dzielnicy. Ostatecznie, chociaż miał działać jedynie rok, został wyburzony dopiero 5 lat. Kluczem do sukcesu była przyjęta na etapie koncepcji kooperacja architektów i twórców Teatru, której efektem była charakterystyczna, minimalistyczna pudełkowa forma i czerwona drewniana okładzina fasady. Surowe drewno desek w założeniu projektantów odwołuje się do brutalistycznego betonu istniejącego budynku, a czerwona barwa drapieżnie odcina się na szarym tle. Z narożników były wystają cztery wysokie kominy swoją formą również nawiązujące do istniejącego budynku, jednocześnie wspomagając naturalną wentylację.

The Shed wpisuje się również w trend architektury zrównoważonej poprzez promowanie wykorzystania lokalnych materiałów i surowców wtórnych. Użyte

Rys. 1. The Shed [fot. Philip Vile | Helen Binet]

Fig. 1. The Shed [photo by Philip Vile | Helen Binet]

materiały pochodzą z recyklingu, po rozbiórce zostaną przetworzone lub użyte w innej realizacji. Jak w przypadku foteli, które dla The Shed zostały przeniesione z innego miejsca. Audytorium pomieściło 225 osób i zostało wykonane z użyciem z surowej stali i sklejki. Foyer zbudowane zostało, zachowując industrialny klimat

Rys. 2. The Shed – wnętrze [fot. Philip Vile, Helen Binet]

Fig. 2. The Shed – interior [photo by Philip Vile, Helen Binet]

sali, ale wprowadzając ocieplające wnętrza perskie dywany i nastrojowe niemal sceniczne oświetlenie (rys. 2)⁶.

Aspekt zrównoważonego rozwoju w ostatnich latach zyskał na popularności i we współczesnym projektowaniu staje się niemal równoważny z estetyką i funkcjonalnością. Jest on silnie obecny również na polu architektury tymczasowej. Rozwój zrównoważony polega na zaspokajaniu potrzeb społeczeństwa w taki sposób, aby nie zmniejszać tych możliwości przyszłym pokoleniom, a jednym z fundamentalnych jego założeń jest ograniczenie złego wpływu, jaki wywołuje działalność człowieka na środowisko⁷. Dotyczy to każdego etapu procesu inwestycyjnego od koncepcji, poprzez proces budowy po eksploatację. Obiekty tymczasowe są w tym kontekście wartościowe, gdyż umożliwiają powrót do stanu wyjściowego, bez pozostawienia negatywnego śladu na środowisku i jednocześnie do realizacji z wykorzystaniem zdrowych materiałów i niekonwencjonalnych źródeł pozyskiwania energii, a także edukacji ekologicznej.

Projekt The Straw Theatre autorstwa Salto Architects jest przykładem demontowalnego obiektu tymczasowego, który jednocześnie kontynuuje idee zrównoważonego rozwoju i spełnia oczekiwane kryteria jakościowej architektury tymczasowej (rys. 3). Budowla zlokalizowanego w Tallinie tzw. „słomianego teatru” została zamówiona przez Teatr NO99, aby stanowić dodatkowe miejsce wydarzeń artystycznych, związanych z wyborem Tallina na Europejską Stolicę Kultury 2011 roku. Tymczasowy teatr letni odniósł sukces nie tylko na polu społecznym, ale również branżowym, uzyskując wyróżnienie Highly Commended in Culture na World Architecture Festival i nominację do nagrody im. Miesa van der Rohe. Obrazuje to fakt, że architektura tymczasowa zaczęła być traktowana jako pełnowartościowa i na równi z trwałą.

⁶ Źródło internetowe: <http://www.haworthtompkins.com/work/the-shed> (dostęp 23.10.2018 r.)

⁷ Źródło internetowe: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/rozwojzrownowazony;3969442.html> (dostęp 23.10.2018 r.)

Rys. 3. The Straw Theatre [fot. Martin Siplane]

Fig. 3. The Straw Theatre [photo by Martin Siplane]

Rys. 4. The Straw Theatre - kawiarnia [fot. Martin Siplane]

Fig. 4. The Straw Theatre – café [photo by Martin Siplane]

Obiekt zlokalizowany został na wzgórzu w atrakcyjnej zielonej przestrzeni z wykorzystaniem fundamentów i schodów po letnim teatrze, który spłonął w 1997 r. Najbardziej charakterystycznym elementem budowli pozostają oryginalne, bo wykonane ze słomianych bali i pokryte czarnym lakierem ściany. Efekt budzi skojarzenie ze zwęglonym drewnem, co również odnosi się do wspomnianego spalonego teatru. Projektantom zależało na powiązaniu uniwersalnej i funkcjonalnej przestrzeni typu blackbox, która pomieści widownię, scenę oraz zaplecza z administracją, z przylegającą do niej angażującą odbiorcę strefą zewnętrzną. Ta miała

łączyć różne aktywności i formy rekreacji - plac gier i zabaw, bibliotekę, kawiarnię oraz ogródek warzywny⁸.

Kolejnym przykładem jest „Playing Field”, jedna z realizacji brytyjskiego biura projektowego Assemble, które na przestrzeni lat wyspecjalizowało się w projektowaniu atrakcyjnej i pozytywnie odbieranej społecznie architektury tymczasowej (rys. 5). Główną ideą architektów zawsze jest stworzenie oryginalnej i zachęcającej do odwiedzenia formy swojej budowli na równi z funkcjonalną i elastyczną przestrzenią dla widowiska. Tymczasowa, drewniana konstrukcja „Pola Gry” została zamówiona przez Nuffield Theatre, aby służyć podczas festiwalu sztuki. Projektanci widząc analogię pomiędzy spektaklem teatralnym a meczami piłki nożnej postanowili stworzyć obiekt, wymykający się dotychczasowemu kategoryzowaniu, łącząc klasyczną ideę Tudor Theatre z areną sportową. Widoczna jest ona w wyniku zastosowania ikonicznej formy stadionu z dwustronnym układem widowni oraz rezygnację z typowej sceny i wyznaczenie na poziomie terenu pola do gry, przywodzącego na myśl boisko. Pole miało również zachęcać ludzi do korzystania z obiektu, gdy nie odbywały się spektakle. Zwracający uwagę odbiorcy drewniany szkielet konstrukcji był długo analizowany wraz z konstruktorami. Tutaj dla twórców istotne było powracające w przypadku konstrukcji tymczasowych założenie, aby montaż nie stanowił kłopotu i nie wymagał dużej wiedzy ani użycia ciężkich maszyn. Dodatkowo obiekt posiadał klasyczną dla teatru strefę techniczną z galerią i oświetleniem scenicznym na specjalnej kratownicy⁹.

Bardzo dobry przykład realizacji tymczasowej typu pop-up stanowi Roundabout, czyli “Rondo” (rys. 6). Obiekt w 2015 r. otrzymał nagrodę Theatre Building of the Year 2015 – The Stage Awards. Ideą twórców – organizacji charytatywnej The Lowry, promującej integrację społeczności poprzez sztuki wizualne – było zabranie teatru ze sobą. Oparty na planie koła i łatwy do przenoszenia, mieszczący 168 miejsc namiotowy obiekt zaprojektowany został z myślą rozkładania w miejscach do których teatr nie dociera, aby umożliwić lokalnej społeczności kontakt ze sztuką. W ostatnich latach Roundabout pojawiał się w dzielnicy The Quays w Salford, w mieście Eccles i we wsi Little Hulton, a w 2018 roku jest w Ordsall Park w Salford.

Od strony technicznej konstrukcję cechuje prostota, gdyż projektantom zależało, aby sposób łączenia poszczególnych elementów nie wymagał dodatkowych umiejętności i był możliwy przez każdego z wykorzystaniem jedynie imbusowego klucza. Dodatkowo części są podzielone tak, aby nie były ciężkie i umożliwiały przenoszenie przez 2 osoby. Rozłożenie całości dla 6 osób zajmuje jeden dzień. Obiekt w całości oparty jest na technologii LED i ma niezależne zasilanie¹⁰.

W oryginalny i twórczy sposób do tematu obiektu tymczasowego jako mobilnego podeszło brytyjskie biuro projektowe Aberrant Architecture. „Mały Wędrowy Teatr” został przygotowany w 2012 roku na festiwal designu w londyńskiej dzielnicy Clerkenwell i jest przykładem realizacji w małej skali, a jednocześnie wielofunkcyjnego obiektu mobilnego (rys. 7). Niewielkich rozmiarów projekt był inspirowany miniaturową salą koncertową, którą zbudował przed swoim domem jeden z oby-

⁸ Źródło internetowe: <https://salto.ee/projects/no99-straw-theatre/> (dostęp 23.10.2018 r.)

⁹ Źródło internetowe: <https://assemblestudio.co.uk/projects/the-playing-field> (dostęp 23.10.2018 r.)

¹⁰ Źródło internetowe: <https://assemblestudio.co.uk/projects/the-playing-field> (dostęp 23.10.2018 r.)

Rys. 5. Playing Field [fot. Jim Stephenson]

Fig. 5. Playing Field [photo by Jim Stephenson]

Rys. 6. Roundabout [fot. Christopher Pointon]

Fig. 6. Roundabout [photo by Christopher Pointon]

wateli. Mężczyzna był z zawodu wędrownym sprzedawcą węgla, stąd również obiekt zyskał „wędrowny” charakter – wykonany na przyczepie łatwo zmienił swoje miejsce pomocą wana twórców. Oprócz małego rozmiaru (obiekt pomieści 6 osób) i intrygującej formy charakterystycznym elementem budowli była, przyciągając uwagę czerwień elewacji. Ze środka rozchodzić mógł się dźwięk poprzez specjalny lej, zamontowany w jednej ze ścian. Do wykonanego ze sklejki wnętrza prowadziły drzwi z klamką, jak w okrętach, po których przekroczeniu należało odsłonić charakterystyczną dla scen teatralnych kurtynę. Popularność obiektu była na tyle duża, że autorzy postanowili wziąć pod uwagę jego „tournee” po Wielkiej Brytanii¹¹.

¹¹ Źródło internetowe: <https://www.itsnicethat.com/articles/aberrant-architecture-the-small-coal-mans-tiny-travelling-theatre-update> (dostęp 23.10.2018 r.)

Rys. 7. Mały Wędrowny Teatr [fot. Simon Kennedy]

Fig. 7. Tiny Travelling Theatre [photo by Simon Kennedy]

W pracy przybliżono definicję i charakterystykę architektury tymczasowej w szerokim spektrum odbioru ze szczególnym uwzględnieniem funkcji teatralnej jako takiej, która ma największe znaczenie kulturowe i która integruje społeczność. Przedstawione przykłady pokazują, że chociaż funkcja zastępcza jest tą dominującą przy realizacji obiektów tymczasowych coraz częściej wykonywane są one, jako niezależne i autonomiczne wartościowe budowle. Przeszła być również pomijana ich estetyka, a wiele przykładów prezentuje wysoką jakość architektury i w atrakcyjny sposób zmienia przestrzeń miejską, co widoczne jest nie tylko w odbiorze ludzi, ale również w środowisku branżowym i w uzyskiwanych nagrodach.

Analiza wybranych realizacji pokazuje, że mogą być one wykorzystywane jako metoda rewitalizacji przestrzeni miejskich i naturalnych. Pozytywnym przejawem ich oddziaływania w przypadku lokalizacji w obszarze zdegradowym jest pobudzenie rozwoju ekonomicznego, ożywienie lokalnej społeczności i finalnie odzyskanie wartości naturalnych obszaru.

Popularyzacja wartości kulturowych i wzrost aktywności społecznej szczególnie są widoczne w architekturze teatralnej. Często nowe, wyraziste obiekty przyciągają nie tylko wzrok, ale zachęcają do wejścia i wizyty w teatrze. Architektura tymczasowa prostymi, ale ekspresyjnymi środkami wyrazu ma szansę umożliwić kontakt ze sztuką dla publiczności festiwalowej, jak i w miejscach, w których do tej pory nie była dostępna, jak wsie, czy przedmieścia.

W przypadku niektórych budowli ich rozbiórka spotykała się ze smutkiem społeczności, gdyż przez krótki czas swojego trwania udało im się zapisać pozytywnie w świadomości. Paradoksalnie pokazuje to, że minusem architektury tymczasowej staje się jej ulotność.

LITERATURA

- [1] T. Barucki, 2009. Architekci polscy o architekturze 1909-2009. Warszawa.
- [2] W. Gilewicz, 2009. Poza Użytecznością. Czasopismo Techniczne, Architektura, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków s. 269.

- [3] R. Kronenburg, 2013. *Architecture in Motion: The history and development of portable building*. Routledge, Londyn, s. 7-8.
- [4] Prawo budowlane – ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U. 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.), art. 3 pkt 5.
- [5] Źródło internetowe: <https://assemblestudio.co.uk/projects/the-playing-field> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [6] Źródło internetowe: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/architektura;3870803.html> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [7] Źródło internetowe: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/rozwojzrownowazony;3969442.html> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [8] Źródło internetowe: <http://www.haworthtompkins.com/work/the-shed> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [9] Źródło internetowe: <https://www.itsnicethat.com/articles/aberrant-architecture-the-small-coal-mans-tiny-travelling-theatre-update> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [10] Źródło internetowe: <https://www.painesplough.com/project/roundabout> (dostęp 23.10.2018 r.).
- [11] Źródło internetowe: <https://salto.ee/projects/no99-straw-theatre/> (dostęp 23.10.2018 r.).

UŁOTNOŚĆ. TEATR W ARCHITEKTURZE TYMCZASOWEJ

STRESZCZENIE. Architekturę rozumiemy, zgodnie z definicją, jako sztukę tworzenia ładu w otoczeniu w celu dostosowania go do zaspokojenia wielorakich fizycznych, materialnych i kulturowych potrzeb ludzi przez planową przemianę naturalnego środowiska oraz budowanie form i wydzielanie przestrzeni o różnym przeznaczeniu. Idea architektury tymczasowej w ostatnich latach zyskuje na popularności, gdyż bezpośrednio dotyczy teraźniejszych potrzeb jej odbiorcy. W miejscu obiektów, których estetyka była marginalizowana, a one same miały charakter prowizoryczny powstają interesujące i wartościowe budowle, które pod wieloma względami mogą być odbierane równoważnie do architektury tzw. „trwałej”. Ułotność czyni ją też interesującą z punktu widzenia projektowego, gdy twórca jest świadomy, że w tym przypadku jego dzieło nie zostanie poddane ocenie czasu.

Zagadnienie architektury tymczasowej jest szczególnie istotne w przestrzeni kultury i sztuki. Z jednej strony oferując zastępcze miejsce kontaktu z odbiorcami, gdy podstawowy obiekt jest przebudowywany, a z drugiej umożliwiając zaistnienie sztuki w miejscu w którym do tej pory nie była ona obecna lub na potrzeby jednostkowych wydarzeń.

W pracy przedstawiono rolę architektury tymczasowej o funkcji teatralnej w kształtowaniu tkanki miejskiej wraz z przedstawieniem przykładów realizacji, które oprócz spełnienia swojej funkcji pozytywnie wpłynęły na odbiór przestrzeni publicznej.

Słowa kluczowe: architektura tymczasowa, architektura mobilna, zrównoważony rozwój, teatr

TRANSIENCE. THEATER IN TEMPORARY ARCHITECTURE

SUMMARY. We understand architecture, as defined, as the art of creating order in the environment in order to adapt it to satisfy the multiple physical, material and cultural needs of people through a planned transformation of the natural environment and building forms and separating space of various destinies. The idea of temporary architecture in recent years is gaining popularity as it directly concerns the present needs of its recipient. In the place of objects whose aesthetics was marginalized and they themselves were of temporary nature, interesting and valuable buildings arise, which in many aspects can be perceived

equivalently to the architecture so-called "permanent". Volatility makes it also interesting from the design point of view, when the creator is aware that in this case work will not be subjected to the assessment of time.

The issue of temporary architecture is particularly important in the area of culture and art. On the one hand, offering a substitute place of contact with recipients, when the basic object is being rebuilt, and on the other hand enabling the existence of art in a place where it has not been present until now or for individual events.

The paper present the role of temporary architecture with a theatrical function in shaping the urban tissue together with presentation of examples of implementation that, apart from fulfilling its function, positively influenced the reception of public space.

Key words: temporary architecture, mobile architecture, sustainable development, theatre